

Haftalık Kulüp Bülteni

Barry LASSIN

U.R. Başkanı 2018-19

Altan ARSLAN

U.R. 2430. Bölge Governörü 2018-19

Süleyman COLAKOĞLU

1939. Grup Governör Yardımcısı

Volkan EKMEKÇİ (Başkan)
Süleyman ÇOLAKOĞLU (Asbaşkan)
Erdal Miskioğlu (Kulüp Sekreteri)
Selda YUMUŞAK (Sayman)
Samim CEREB (Üye)
Okşan HALEFOĞLU (Üye)
Refet ATAYURT (Üye)
İlkay ÇİNÇİN (Üye)
Feridun YÜCEER (Üye)

Adres: İnönü Cad. Önen Psj. Antakya /
Hatay

Tel/Faks: (326) 2163234

E-Posta: defnerotary@hotmail.com

WEB: www.defne-rotary.org

Toplantı Yeri, Günü, Saati: Antakya Şehir
Kulübü, Salı, 20.00

TOPLANTI BİLGİLERİ

TARİH	: 16.10.2018
TOPLANTI SAYISI	: 1130
BÜLTEN SAYISI	: 14
YER	: Şehir Kulübü
KULÜP ÜYE SAYISI	: 44
İLK GELEN ÜYEMİZ	: Ediz Parlar

MUTLU GÜNLERİMİZ

13 Ekim - Perihan Seferoğlu'nun kızı Eda Seferoğlu'nun doğum günü
16 Ekim - Sevcan Kavak Alkan'ın doğum günü

KONUKLARIMIZ

Konuşmacı Konuğumuz Kültür Varlıkları ve Müzeler E.Md. Kenan Yurttagül
Prof.Dr.Sinem Karazincir
Av.Bekir Atahan
Çin-Metin Ekal
Lena-Abud Abdo
Tülay-Ulvi Deviren
Zerrin Özel
Poyraz Ekmekçi

BAŞKANIN MEKTUBU

VOLKAN EKMEÇÇİ
DEFNE ROTARY KULÜBÜ
2018-19 DÖNEM BAŞKANI

Sevgili Rotaryen Dostlarım,

Kültür Varlıkları ve Müzeler E. Genel Müdürü Arkeolog Sn. Kenan YURTTAGÜL bu haftaki toplantımızın konuğu oldu ve bugüne kadar hiç gündeme gelmemiş çok farklı bir bakış açısı ve içerikle 'Kısa Bir Antakya Tarihi' başlıklı muhteşem sunusunu üyelerimiz ve konuklarımızla paylaştı. Heyecan verici proje fikirlerinin de yeşerdiği bu sunumdan ötürü konuğumuza bir kere daha teşekkür ediyoruz.

27 Ekim Cumartesi günü Antakya Rotary Kulübü organizasyonu ile Sümerler Anfi Tiyatro'da Cumhuriyet Konseri ve Polio Farkındalık etkinliğine katılacağız. Hemen ertesi günü de 28 Ekim Pazar günü Üç Ağızlı Mağara'ya Cumhuriyet Etkinliği adı altında bir trekking yürüyüşü gerçekleştireceğiz. Detayları bir iki gün içinde sizlerle paylaşacağız.

Rotaryen Sevgi ve Saygılarımla...

GÜLÜMSEMEK İÇİN

Toplantımız

Toplantımız

Jean Paul Sartre'den

Gülümsemelere sığınyorsanız ve kahkaha atmayı gizliden gizliye öğreniyorsanız... Biliyorum ki zamanın birinde derin yaralar aldınız.

Belki sevdadan tanıştınız gözpınarlarınızdaki tuzla. Belki çekip gidenin ardındaki özlemde. Ya da yanlış kararlar aldınız ve farkettiğinizde "artık çok geç"ti...Nedeni ne olursa olsun artık siz de 'DOĞDUNUZ'.

Evet... Doğdunuz.

Unutmayın bebekler ilk nefeslerini ağlayarak alırlar. Dünyanın nasıl bir yer olduğunu daha gözlerini açmadan öğrenmiş olurlar. Fakat sarıp sarmalanıp anne kucaklarına verildiklerinden, onları bekleyen babanın heyecanını hissettiklerinden unuturlar ilk izlenimlerini...

Unuturuz... Ve ilk adım gelir, bazen ilk kelime...

Adım zordur ve başardığın an, düşme kaygın olmaz. Güvenirsin. Sağındaki annen, solundaki baban ebediyete kadar yanındadır sanır ve güvenirsin dünyaya. İlk kelimen bir alkış tufanı, bir sevinç şarkısıdır hem sana hem onlara...

Fakat, bir gün biter tüm masal.

Kırmızı başlıklı kızın, kurdun karnından sağ çıkamayacağını anlarsınız, anlarız... Bir prensin kurbağa olamayacağını ve aşkın kimseyi kurtaramayacağını... Kül kedisinin ayak numarasını kapı kapı hiçbir prensin aramayacağını... Ve kimsenin asla ölümsüz olmadığını... Hipnoz süreniz biter, biri parmak şıklatır ve uyanırsınız.

Ağlayarak.

Ve dünyaya, Hoş geldiniz!

Kanınızın çekildiğini sanırsınız, tüm dünyadaki vücutların mutlu olduğunu ve bu acının sadece size armağan edildiğini.

Bağırırsınız, kızarsınız... Ve sonunda ağlayarak kabullenirsiniz...

Acılar Adası, Umutsuzluk Denizi, Gözyaşı Nehri... Hiçbiri sadece sizin olan, sadece sizin battığınız keder çukurları değildir.

İşte bunu farkettiğinizde bu kez parmağınızı şıklatarak kendinizi uyandırma sırası sizdedir.

Birileri, ezelden beri o kadar derin acılar duyuyordu ki gülüşü icat etmek zorunda kaldı. Bu icadı yapanlara sessiz bir şükran gönderirsiniz artık sizin olan bir yıldızla.

Kahkaha atmayı öğrenme denemelerine başlarsınız. Acılarınızı bir dost meclisine girerken kapıda bırakmayı öğrenirsiniz zar zor. Ve sonunda o meclisten çıkarken almamayı...

Unutmayın, gökyüzüne bakıp karanlık göğse sessiz bir ılık halinde “keşke” gönderen sadece siz değilsiniz...

Artık biliyorum ki hepimiz umudunu bir yerlerde, bir hayat kesitinde yitirmiş, küçücük yürekleriz. Her birimiz paylaştıkça acılarımızı, umuda bir adım daha yaklaşmış olacağız.

Gecenin zindan karanlığında yalnızlıktan korkmayıp, gülüşlerimizin çalınmayacağı bir geleceğin var olduğuna inanan tüm koca yürekli biz küçüklere...

İncitme!
İncittiğin yerden incinirsin.
Mevlana

